

SALVE

Prokop Tománek, 4. roč.

Časopis ZŠ Salvátor, Králova 380, Valašské Meziříčí
Březen 2018

Za kamna vlezem...

Velikonoce se blíží rychlým tempem a ve mně roste naděje, že nejenom Kristus svým slavným zmrtvýchvstáním přemůže ve mně starého hříšného člověka a vzkřísí toho lepšího, toho, který bude právě takový, jakého mne chce mít, ale že i zima, která je symbolem spánku a smrti, konečně předá vládu teplejšímu počasí, které probudí přírodu k novému životu. Jenže když se podívám z okna ven, stromy se ohýbají pod náporom velmi chladného větru, který k nám proudí jako zlomyslný pozdrav z dalekých severovýchodních krajin. Musím dát za pravdu našim moudrým předkům, když říkali: „Březen, za kamna vlezem“. Fakt mi nevádí, když je venku zima a já sedím doma pěkně v teple, a i když kamna nemáme, a za ústřední topení se nevlezu, tak krásně hřeje...

Z mého snění mne poměrně naléhavě probírá krutá pravda - je potřeba nakrmit psa a jít s ním na procházku! Tak si říkám, jestli to není nějaký krutý žert! Vždyť se přece říká - „počasí, že by psa nevyhnal“, jenže mne náš pes zcela bezostyšně do té zimy vyhánil! No jo, povzbuzen příkladem Krista, který se za mne obětoval, oblékám na sebe tolik vrstev oblečení, že vypadám jako cibule a přes zaoblené a dobře zabalené břicho ani nevidím na špičky svých nohou a jdu se obětovat za psa. Na hlavu narazím prastarého kulicha po dědečkovi, stáhnou hlavu mezi ramena a s odhodláním ruského geroje vyrážím vstříc nemilosrdnému chladu a hladovému psovi. Ten mne ale radostně vítá a dává mi tak najevo, že jeho, na rozdíl ode mne, nějaká zima nemůže rozhodit. Jeho radost mně dodává energii, kterou zřejmě můj mozek začne přeměňovat na teplo, a tak se společně vydáváme na dlouhou procházku. Zatímco pes kolem mne energicky skotačí, přemýšlím, jak asi bude ve škole? Víím, že pod sádrokartony už moc kvalitní izolace za ty roky provozu nebude, ale díky mrazům, které jsme na konci února zažili, se ve spolupráci s městem podařilo lépe nastavit teplotu vody v radiátorech. To mne naplňuje nadějí, že by zima ve třídách nemusela být tak velká a i když pravděpodobně optimální nebude, společně ji zvládneme.

Minulý týden nás zastihla smutná zpráva o smrti Ing. Ladislava Haikera. Patřil mezi zakladatele naší církevní školy a téměř po celou dobu její existence byl obětavým členem školské rady. Neúnavně pomáhal při jednáních s městem, abychom získali lepší prostory, které by umožňovaly optimální rozvoj školy. Pravidelně vyřizoval sponzorský dar od Dezy, pomáhal organizovat mimoškolní akce, drakiádu, posezení u cimbálu, lyžařské kurzy, karneval pro děti a svým přehledem, klidem a moudrostí byl spolehlivým rádcem vedení školy při řešení nejrůznějších problémů. Za vše, co pro nás i školu udělal, mu patří náš velký dík. Ať mu Pán dá věčnou slávu. Nejen pro nás ve škole je jeho odchod bolestnou ztrátou. Proto vás všechny moc prosím o modlitbu za něj, ale také za jeho rodinu a nejbližší.

Všem čtenářům školního časopisu Salve, zaměstnancům, žákům i farníkům vyprošuji požehnané Velikonoce.

Ing. Hynek Mikušek
ředitel školy

Lesní pedagogika v Hranicích

Ráno v 7:40 jsme se sešli (2. -5. ročník), nachystali jsme se, abychom už v 7:45 mohli odjet autobusem do Hranic na Moravě na naučný program o lesích.

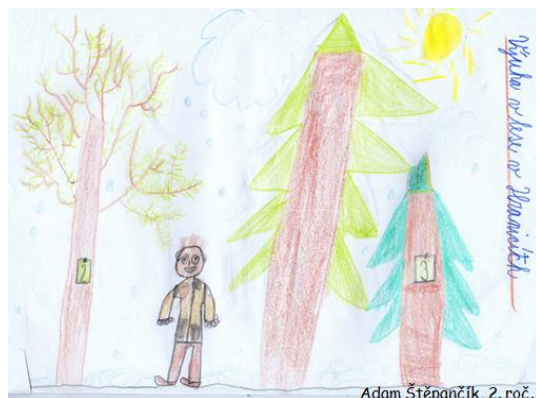
Hned, když jsme vystoupili z autobusu, vzali si nás čtyři „vedoucí“ a ještě kousek jsme popojeli autobusem. Postavili jsme se do kruhu a každý se krátce představil. Potom jsme vešli do lesa a cestou jsme hráli hry: „Klikoroh a klikorožka“ a celou cestu až do konce jsme hráli hru „Jestřáb“, která spočívala v tom, že když někdo zavolá: „Jestřáb,“ tak se všichni musí do deseti vteřin někam schovat. :-) Pak nás rozdělili do skupin: lišky, zajíci a jeleni. My jsme byli jeleni a všichni jsme se střídali na třech stanovištích: hledání vycpaných zvířat dalekohledem z kazatelny, vábení zvířat (nic jsme nepřivábili ☺) a házení slepých nábojů na divoká prasata ☺. Tady jsme si taky zahráli nějaké hry. Cestou dále jsme sbírali kletí, abychom si nakonec mohli udělat oheň. Lesník pokácel strom a každý si mohl uříznout pilou suché kolečko. Zahráli jsme si poslední hru a zase jsme si stoupli okolo ohně a pověděli jsme si, co nás nejvíc bavilo. Mě nejvíc bavila hra Jestřáb a ta tři stanoviště. =) Celý den jsem si užil.

Ruben Kuipers, 5. roč.

Výlet

Ve čtvrtek 15. 2. jsme jeli do Hranic za lesníky. Nejprve jsme si říkali, odkud jsme a co by se nemělo dělat v lese. Pak jsme hráli hru, která byla podobná hře cukr, káva, limonáda... Potom jsme měřili tloušťku stromu, výšku a věk. V průběhu výletu jsme hráli hru Jestřáb, která se hrála takhle: když někdo zavolá „jestřáb“, museli se všichni schovat. Potom jsme slaňovali s provazem jako horolezci. Potom jsme stříleli na obrázky prasat. A nakonec jsme rozdělali oheň.

Matěj Komenda, 5. roč.

Beseda v knihovně

Byli jsme v knihovně a s panem spisovatelem a ilustrátorem Vojtěchem Juríkem (má také jméno Vhrsti) jsme se učili kreslit obrázky jako on. Zaujalo nás, jak nakreslil rychle piráta, Bílou paní a jiné obrázky. Některé díly nám pak pouštěl v televizi - např. Konec strašení, Poplach v ráji, Štědrý den.

Matěj a Veronika Marušákoví, 2. roč.

Divadelní představení Na kouzelném paloučku

Na divadelním představení vystupovali 4 herci, kteří měli na sobě černé oblečení, aby je nešlo vidět, když hráli s loutkami. Moje oblíbené loutky byly: tančící slunečnice, 2 draci, žabáci, Červená karkulka, myšák, Jů a Hele a různobarevné rybičky. A pak řekli herci, že některé děti můžou přijít na pódium. A nakonec jsme všichni zpívali. Moc se mi to líbilo.

Lucie Olbertová, 3. roč.

Cizinky na ZŠ Salvátor

Ekocentrum

Se školou jsme byli v Ekocentru na Třídění odpadů. Vyzkoušeli jsme si, jak třídít odpadky. V Ekocentru jsme byli 3krát. Třídění odpadů mě moc baví. A těším se zase na příště.

Lucie Olbertová, 3. roč.

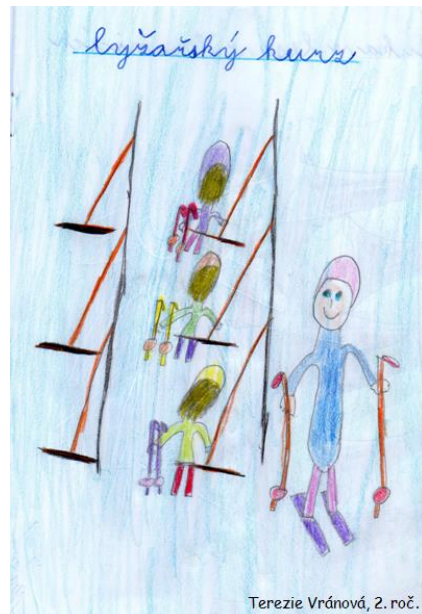
V Ekocentru jsme se učili o třídění odpadů. A pak jsme třídili věci: co patří do skla, papíru apod. Až byly popelnice plné, tak jsme si říkali, jestli se věci dají ještě využít.

Patrik Tafeljuk, 3. roč.

Lyžařský kurz

Karneval

Já jsem byla za broučka. Za soutěže jsem dostala čokoládu, 2 bonbony, lízátko. Hráli jsme např. židličkovanou. Moc se mi to tam líbilo.

Ema Strýčková, 2. roč.

Já jsem byla za Šípkovou Růženku. Bylo to skvělé. V tombole jsme vyhráli 3 výhry! Vyhrála jsem playmobil, kalkulačku a házecí kostky.

Miriam Dřimalová, 2. roč.

Byla jsem za čarodějnici. Vystupovala jsem v soutěži židličkovaná. Vypadla jsem jako 10. Byla tam tombola, vyhrála jsem teploměr.

Eliška Baričiaková, 2. roč.

Na karnevale je to vždy super. Jsou tam vždycky všelijaké masky. A bývají tam srandovní hry. Každý rok máme nějaké téma. Letos to byli námořníci.

Terezie Vránová, 2. roč.

Na karnevale byla legrace. Byla jsem za Šebestovou. Můj bratranec Mikuláš Perutka byl za Macha, a tak jsme spolu chodili po atrakcích. S sebou jsem měla: mašličku, co se nosívá ve vlasech, aktovku, která se nosí do školy, a utržené sluchátko, co splní každé přání. Byly tam i soutěže.

Alžběta Žilinská, 3. roč.

Na karnevale jsem byl za tygra, moje malá sestra (které ještě nebyl rok) byla za levharta a můj bratr byl za geparda. V tombole jsme vyhráli tři ceny: čtyřicet, sedmnáct a sto sedmnáct. Pod čtyřicítkou byly 4 hrací kostky, bublifuk a kalkulačka, pod sedmnáctkou byl playmobil a pod stosedmnáctkou byly náušnice pro sestru.

Štěpán Dřimal, 3. roč.

Literární soutěž O POKLAD STRÝČA JURÁŠA

Žáci ZŠ Salvátor se pravidelně zúčastňují soutěže O poklad strýčka Juráša, kterou každoročně vyhlašuje Městská knihovna ve Valašském Meziříčí. Je určena dětem od 6 do 15 let. Vítězné práce pak mají možnost postupu do dalších kol a texty z prvních třech míst jsou otištěny ve sborníku prací. Ten letošní sborník nese název Almanach dětských literárních prací za rok 2017 s názvem Já jsem tvůj člověk - vztah člověka a zvířete aneb O poklad strýčka Juráša.

V kategorii komiks 1. - 3. třída zvítězil Mikuláš Tománek (2. roč.), 2. místo patří Kristině Matyskové (1. roč.) a 3. místo Barboře Hlavicové (2. roč.).

V kategorii próza 4. -5. třída si výborně vedli Tobiáš Zgabaj (4. roč.), který obsadil 2. místo, a Prokop Koryčanský (4. roč.), jenž získal 3. místo. V kategorii próza 6. -7. tř. zvítězila Anežka Hellerová (7. roč.) a pěkné 3. místo patří Tereze Pospíšilové (7. roč.). Blahopřejeme!

Ludmila Černochová

Jak mě zachránila ta dětská ruka

O POKLAD STRÝČA JURÁŠA, téma: Člověk - zachránce zvířete

„Blíží se zima! Je nejvyšší čas si najít nějaké jídlo a úkryt!“

Jsem Zíla a tohle teď slyším ze všech stran, hlavně od vrabců. No, čápům se to řekne - ti si odletěli hezky někam do teplých krajín a my tady budeme muset přečkat zimu. Minulý rok byla tak tuhá zima, že mnoho z nás umrzlo.

Ani mí rodiče Sýkorkovi už se neprobudili, když se chtěli vymotat z hustého houští, ze kterého už se nedostali. Bylo to tenkrát tak smutné jaro... Všichni ptáci a obzvláště my, sýkorky, z toho byli moc smutní. Všude se o tom štěbetalo a smutně zpívalo, že prý u nich byl starý sýkorák Arny, když je našel umrzlé a zamotané v trnitém keři strýček Strakapoud u toho podivného rybníka ve starém Smutném lese. Arny na místě řekl, že sem doletěl chvilku před ním, ale omylem, protože si nutně potřeboval odpočinout, a tak musel zastavit ve Smutném lese. Ze začátku se mi to zdálo podezřelé,

ale pak jsem mu uvěřil, jako všichni ostatní.

Lesu se říká Smutný les proto, že i na jaře a v létě je ten les takový smutný a strašidelný, je tam velká zima a tma. V lese je taky Tajemný rybník. Mezi námi zvířaty a ptáky je to místo zapovězené. Nad rybníkem se vznáší bílá mlha a je tam temno - strýček Strakapoud vždycky říká, že je to jak z nějakého děsivého filmu. Dlouho jsem si lámal hlavu, proč byli zrovna tam, ale asi v září jsem to pustil z hlavy.

„Dneska je sice zima, ale stejně se musíme pokusit najít nějaké jídlo. Zílo, pro tebe to platí taky! Najděte si partáka a můžete vyrazit. Hlavně dejte pozor na kánata, jestřáby, ostříže a poštolky!“ řekl ráno strýček Strakapoud, který od smrti mých rodičů velí naší bandě sýkorek. Kvůli tomu, že se strýček ujal velení, se zvýšila opatrnost, nesmí se mimo určené trasy a pro jídlo, nebo někam na průzkum, se musí vždycky ve dvou. Jenže zrovna dneska je tak hnusný den. . . a navíc jsem přiletěl na sraz pozdě, a tak na mě zbyl jako parták starý sýkorák Arny. Je děsně pomalý a ještě k tomu musí často odpočívat, takže s ním nejde za žádnou cenu letět celý let v kuse, jak to většinou dělají ostatní.

„Tak Zílo, připrav se!“ řekl vesele a kupodivu energicky Arny. Povzdychl jsem si a odhopsal jsem za ním na kraj hnízda. To zas bude den. Jen jsme vzlétli do vzduchu a Arny hned radostně vykřikl.

„Letíme za dobrodružstvím! Jako první poletíme do březové aleje. Je tam hodně semínek a různých dalších dobrých věcí.“ Nadšeně plánoval, přestože letěl jako šnek.

Zdálo se mi to jako dobrá trasa, ale pak jsem si uvědomil, že cesta tam vede přes Smutný les. To mě přivedlo na myšlenku, proč tam byli moji rodiče. Už zase na to musím myslet. Možná by o tom mohl Arny něco vědět. Když jsme si udělali už asi pátou zastávku v korunách stromů a byli v půli cesty, sebral jsem odvahu a zeptal jsem se.

„Arny, nevíš, proč mí rodiče zemřeli zrovna ve Smutném lese? Ty jsi prý byl u nich, když je Strakapoud našel.“ Arny se hrůzně otřásl a odsekl.

„Tenkrát jsem jasně řekl, že jsem doletěl chvilku před ním. Zhrozil jsem se, když jsem je tam uviděl jako zkamenělé. Opravdu vypadali, jakoby byli z kamene. Ale řekl jsem to snad jasně, nebyl jsem tam, když zemřeli!“ No konečně jsem se dozvěděl něco víc!

Se zkoumáním jsem kvůli své zvědavosti samozřejmě nepřestal.

„Ale jak je možný, že jsi celý ten den nebyl v hnízdě? Byl jsem vás tam dvakrát navštívit a ani jednou jsi tam nebyl. No ták!“ Arny sebou škubl a vypadal, jako by mu někdo právě přišel na nějakou extrémně tajnou věc, která se mu dokonce přičítá. Nakonec se uklidnil a vzlétl z větve, na které jsme odpočívali. „Zílo, přestaň mlít blbosti a pohni křídlem!“

„Hmm, dobře. Takže podle něj melu blbosti?! To se ještě uvidí. Vsadím se, že se stejně za chvíli budeme zase někde zastavovat.“ Mumlal jsem si pro sebe asi tak deset minut, ale pak mě to přešlo, protože jsem měl pravdu. Nemůžu tomu uvěřit, ale zrovna když jsme letěli přes Smutný les a mě z toho mrazilo za peřím, tomu staroušovi Arnymu se udělalo špatně a museli jsme přistát ve Smutném lese! Doufal jsem, že se tam už nebudu muset vrátit. . .

„Arny, za jak dlouho ti asi bude dobře? Přál bych si odsud co nejdřív zmizet.“

Nedělal jsem si legraci. Opravdu mě to tady vždycky děsí. Všude je temno, stromy hlasitě a strašidelně skřípou, nikde pomalu není ani živá duše! - kromě mě a Arnyho samozřejmě.

Arny odpověděl se zvláštním smutkem v hlase, jako by cítil obrovskou vinu z něčeho, co bude muset udělat. Zvláštní. V poslední době si připadám, jako bych měl dar předvídání. . .

„Bude to chvilku trvat. Je mi opravdu špatně. Půjdu trochu dál načerpat síly. Počkej tady na mě a nikam nechod!“ zavolal a vzdaloval se ode mě ještě víc, než jsem čekal. Ono se mu to řekne! Bylo tu tak strašné ticho, na které jsem nebyl vůbec zvyklý. Najednou jsem pocítil z ničeho nic závan chladu, zimy, ale ještě něčeho, z čeho mi málem zdřevěněla křídla. Smrt.

Jako bych slyšel své rodiče, jak mě někde volají! Okamžitě jsem se vydal za tím slabým ztrápeným hlasem. Nemohl jsem uvěřit svému ptačímu mozku. Když jsem se vynořil z mlhy, ocitl jsem se přímo u Tajemného jezera. Všude mlha, tma, malá zelená bludičkovská světýlka a závan temné smrti. To místo mě tak děsilo, že jsem chtěl hned letět zpátky, ale co se to děje?! Nemůžu se hýbat! Je to jak v nějakém hrozném snu. Ten pocit bezmoci, nebezpečí a beznaděje, to dokáže tak trápit, že to

nepřeju nikomu zažít.

„Arny! Pomoc!“ volám ze všech sil, ale Arny neletěl.

Najednou se přede mnou objevuje nějaká postava, vysoká, celá v bílém. Vypadá to jako člověk. Aspoň myslím, že se tak ti tvorové jmenují. . .

Ta postava má tak chladný a bezcitný obličej! Z ničeho nic kolem začal vířit sníh. Takový mráz, jaký jsem asi ještě nezažil. Postava promluvila a mě překvapilo, že jí rozumím.

„Arny! Kde jsi? Vylez ven! Proč jsi mi přivedl jen jednoho ubožáka?“

Nemohl jsem pochopit tu zradu. To nemůže být pravda! Dobře, tak asi to je pravda. . .

Vedle té kruté postavy se objevil Arny a bylo na něm vidět, jak je z toho zničený.

„Arny! Jak jsi to mohl udělat? Proč?“ stále jsem to nechápal, ale jinak jsem věděl, o co tu jde.

„Takhle jsi zradil i moje rodiče?“

Arny sklíčeně odpověděl: „Vyhrožovala mi smrtí! Je jako ledová královna. Bylo to takové utrpení se na to dívat. Co bys udělal ty?“ Mísila se ve mně zlost a mučící smutek, který nic nedokáže vyléčit.

Postava propustila Arnyho a radši mu ještě pohrozila.

„Let, ať se nemusíš dívat, ale neopovažuj se někoho přivést, nebo někomu něco říct, Jinak si sem pro tebe pošlu a skončíš, jako Sýkorkovi!“

Začalo se mi zatmívat před očima a už jsem skoro přestal dýchat. Mráz byl silnější, než já. Ani jsem nechtěl vědět, co se se mnou děje. Jako bych se ocitl někde v koruně nejvyššího stromu a byl na pokraji smrti a života. Je to zvláštní, ale připadalo mi, že si můžu vybrat. . .

To byl nejspíš nesmysl, protože se najednou stal ohromný zázrak.

Nějaká malá ruka mě opatrně vzala do dlaní. Cítil jsem se jako to nejmenší stvoření na světě. Slyšel jsem asi lidské hlasy, nebo se mi to jen zdá? Ne. To je hlas dítěte!

Nerozuměl jsem tomu, co říká, ale věděl jsem, že mě drží při životě teplo dětských rukou a taky jsem věděl, že ty dětské hlasy jsou dva. Jeden patřil chlapci a jeden nějakému malému děvčátku.

Taky jsem nevěděl, jak je možné, že ty děti nevidí tu ledovou postavu, co mě nejspíš chtěla zmrazit, nebo tak něco. Já ji pořád vidím. Je našťvaná, že jsem ještě při vědomí, ale jako by si netroufla na ty děti. Bylo to divné.

Děti znepokojeným hlasem říkaly něco, čemu jsem nerozuměl, ale pochopil jsem, že o mě asi mají starost. Za chvíli už mě ty děti zabalily do jedné huňaté čepice a mě bylo jasné, že budu žít.

Odnesly mě k sobě do obřího hnízda, které mělo všechno vybavení vevnitř a dokonce mělo to hnízdo i komín! Tam mě ty děti předaly nějaké vysoké postavě, která ale vypadala tak krásně a milosrdně, až mi připadalo, že jsem v ráji.

Opravdu už jsem věděl, že přežiju a dodnes jsem tak vděčný té dětské ruce, že mi zachránila život a dala mi světelný náboj naděje.

Anežka Hellerová, 7. roč.

Ruben Kuipers, 5. roč. - člen parlamentu

Sv. Valentýn ve škole

V pondělí 26. 2. 2018 se uskutečnilo rozdáání valentýnských přáníček. Žáci mohli do speciální schránky na chodbě po určenou dobu, vřazovat svá přáníčka. Parlamentáci se rozdělili do dvou skupin a valentýnky doručili do tříd. Nejvíce valentýnek dostala 5. třída. Tato akce měla úspěch, a tak se těšíme zase za rok.

Jindřich Petr, 5. roč. – člen parlamentu

Omluvenka... „Věřte, nevěřte.“

Paní učitelko,

velmi se Vám omlouvám, že jsem v pátek přišel pozdě na třídnickou hodinu. Ráno u nás neproběhlo úplně normálně. Každý den chodím venčit našeho psa. Tentokrát se ovšem stala úplná katastrofa. Pes se mi u branky vyškubnul, protože zahlédl sousedovu kočku, která držela v tlamě uprchlého křečka druhého souseda. Nastala velká honička. Já jsem se snažil, aby náš pes nezakousl sousedovu kočku a druhý soused se snažil vytrhnout svého křečka kočce z tlamy. Všichni jsme u toho křičeli, až se seběhla půlka ulice. Každý nám radil, co máme vlastně udělat. Vyděšená kočka skočila na strom a pustila ještě vyděšenějšího křečka z tlamy. Toho si všiml můj pes, popadl křečka a zmizel s ním v parku. Soused si myslel, že ho sežere a pořád mi cestou nadával. Psa i křečka zastavil až plot v parku. Oba to nakonec ve zdraví přežili, ale kvůli tomu jsem přišel pozdě do školy.

žák 7. roč.

Svatá Anastázie ze Sirmia - 15. duben

mučednice

narozena: ve 3. století v Římě
zemřela: kolem r. 304 v Sirmiu
patron: proti chorobám hlavy, proti bolestem prsou, patronka vdov, mučedníků, tkalců, když je manžel proti víře, za týrané ženy

znázornění: palma, meč, kříž a nádoba (váza) s mastí v ruce (pomazávala těla mrtvých mučedníků), nůžky, někdy bývá zobrazováno její mučednictví. V Ravenně u sv. Apolináře na mozaice má sv. Anastázie závoj a v ruce drží korunu.

Žila v 3. století. Byla jednou z nejvznešenějších a nejkrásnějších římských dívek. Její otec byl pohan Praetextatus a matka Flavia byla křesťanka. Ta dceru vychovávala v křesťanské víře. Po matčině smrti otec Anastázii zasnoubil s urozeným pohanem Publiem a dívka, i když se ze všech sil vzpírala, byla k sňatku nakonec donucena. Publius byl brutální člověk a velký zhýralec. Z křesťanské víry si tropil posměch a Anastázii surově týral. Ta hledala útěchu v modlitbě a ve skutcích křesťanského milosrdenství. Když to bylo možné, navštěvovala uvězněné křesťany, povzbuzovala je ve víře a podplácela žaláři, kteří jí pak dovolili nosit vězňům jídlo a nápoje. Publiovi se to doneslo, a proto nařídil služebníkům, aby Anastázii všude sledovali. Nakonec jí nedovolil ani vycházet ven, odloučil jí ode všeho styku se světem a držel ji přísně zavřenou v domácnosti. Pojednou však nastal v jejím životě obrat k lepšímu. Císař Dioklecián poslal Publia k perskému dvoru jako vyslance. Než Publius odjel, přikázal služebníkům, aby Anastázii přísně střežili. Cestou však zemřel a Anastázie byla rázem zbavena všeho soužení. Stala se paní obrovského majetku. Opět sloužila pronásledovaným křesťanům. Jejím duchovním vůdcem se stal sv. Chrysogon. Za Diokleciánova pronásledování křesťanů byl zatčen a měl být popraven v Aquileji v severní Itálii. Anastázie ho doprovázela k místu popravky a tam byla zajata a uvržena do žaláře v Sirmiu. Nejprve se proti ní jako vážené Římance báli zakročit a hlavně je zajímal její velký majetek. Když však Anastázie řekla, že všechno rozdala chudým, odevzdali ji soudci, aby s ní naložil podle zákona. Ve vězení podstoupila týrání hladem a mnohá jiná mučení. Nakonec byla jako křesťanka odsouzena k smrti. Posadili ji do dřevěného člunu a vypustili na širé moře v domnění, že se utopí. K údivu všech se člun nepotopil. Proto byla Anastázie ještě s dalšími křesťany kolem r. 340 upálena.

čerpáno z internetu

Bez přátel není štěstí a bez neštěstí nepoznáme přátele.

Anglické přísloví

„Nejztracenější den našeho života je ten, kdy jsme se nezasmáli.“

Chamfort

Ovoce do škol

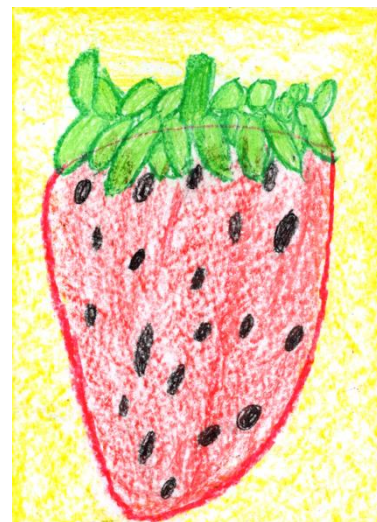
Ovocentrum, které dodává našim žákům ovoce a zeleninu a ve spolupráci s Mlékárnou také mléčné výrobky, vyhlásilo výtvarnou soutěž. Některé obrázky našich žáků zde otiskujeme, k tomu i pár slov o tom, jak tyto zdravé dobroty vnímají děti.

Dostáváme ovoce a zeleninu z Ovocentra jednou za 14 dní. Dostáváme např. mrkve, rajče, ananas, také mléko a další. Máme to někdy v plastových krabičkách. Chodí nám to zdarma. Ve škole mám ještě pět sourozenců. Spolu toho přineseme hodně domů. Nejvíce mi chutná mrkvička.

Veronika Marušáková, 2. roč.

Jednou za 14 dnů dostáváme z Ovocentra různé a ovoce a zeleninu. Jednou jsme měli pomelo a jindy jablko. Často dostáváme mandarinku. Chutná mi taky mléko.

David Strýček, 3. roč.

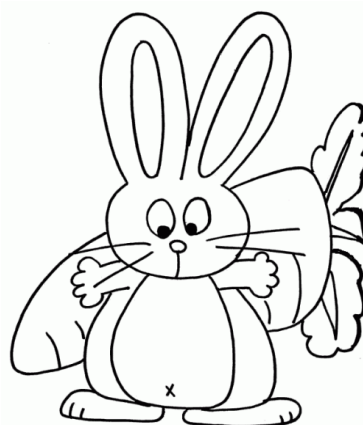
Veronika Marušáková, 2. roč.

Barbora Halmová, 2. roč.

Eliška Baričáková, 2. roč.

David Opletal, 2. roč.

Mango a mléko

Maruška Hellerová, 3. roč.

Adéla Kotradyová, 3. roč.

Tereza Skýpalová, 3. roč.

Jablko
mrkev
a
mléko

Justýna Koryčanská, 3. roč.

Zamyšlení druháků nad novinkami ve 2. třídě

Našich žáků z 2. ročníku jsme se zeptali, čím je pro ně druhá třída jiná vzhledem k první třídě, případně co je v ní nové? Zde jsou odpovědi některých z nich.

Ve 2. třídě se učíme o souhláskách. Baví mě HV, protože tam hrajeme na nástroje. Baví mě flétna, ještě minulý rok jsem neuměla hrát na flétnu.
Eliška Baričiaková

Ve druhé třídě se učíme tvrdé a měkké souhlásky, učíme se příklady na + a - do 100. Baví mě tělocvik, protože umím kotoul. Chodím do šachů.
Marek Vaculín

Ve druhé třídě se učíme psát velké X, W, Q a malé x, w, q. Je nová písanka. Baví mě matematika, protože umím dobře počítat.
David Opletal

Ve druhé třídě je nové to, že v diktátech píšeme i opravy. Ve druhé třídě se učíme psát těžší písmena. Baví mě náboženství, protože je to klidná hodina. Moje kroužky jsou: klavír, sbor, balet, skaut.
Miriam Dřímálová

Ve druhé třídě mě baví slovní odpovědi, ČJ, M. V tělocviku dělám kotoul. Mám rád TV, protože hrajeme vybíjenou. Mám rád skaut a atletiku a hudebku a ministrování.
Daniel Juránek

Učíme se souhlásky tvrdé a měkké. V matematice se učíme nové slovní úlohy. V ČS se učíme o našem zdraví. Mám rád VV a HV.
Adam Štěpančík

Pro mě je nové to, že se učíme počítat do 100. Baví mě matematika, protože počítám. Baví mě kroužek sbor.
Vojtěch Zavičák

V 1. třídě jsme dostávali smajlíky a ve 2. třídě už dostáváme známky. Ve 2. třídě se učíme těžší učivo než v 1. tř. Baví mě TV, protože tam můžeme šplhat. Nejraději chodím do skautu, protože tam hrajeme různé hry a je to tam super.
Barbora Hlavicová

SBĚR PAPIŘU

Stejně jako v minulém roce, tak i letos se v naší škole uskutečnil sběr starého papíru. Akci pořádal žákovský parlament. Termín padl na středu 28. února. Svázané balíčky žáci přinášeli od 6:30 do 8:00. Pan školník papír zvážil a parlamenták váhu vždy zapsal do připravených formulářů. Po osmé hodině (za pomoci dvou osmáků - siláků) se naložil papír do auta, které ho odvezlo do sběru. Celkem se vybralo 820 kg. Výtěžek 1 230,- Kč poputuje na Adopci na dálku.

Ve škole samozřejmě proběhlo i vyhodnocení a oceňování. Nejvíce papíru přinesla 1. třída: 164,5 kg. Na druhém místě se umístila 8. třída se 123 kg, a to jen díky Honzovi Suchému, který všech 123kg přinesl sám. Právně vyhrál i absolutní prvenství v jednotlivcích.

Třetí místo obsadila 3. třída: 78,4 kg. Na všechny výherce čekala sladká odměna.

Všem, kteří se této akce zúčastnili, děkujeme.

Tobiáš Pupík a Zuzka Olejníková, 6. roč., členové parlamentu

Šestáci se učili Polednici...

Polednice – K.J.Erben

- Kolik má básně slok a veršů?
12 slok 49 veršů
- Dokážeš určit rým básně?
a) sdružený
b) střídavý
c) obkročný
d) volný
- Je v básni použita přímá řeč? Vypiš dva verše:
"Dej sem dítě" - Kriste pane! odpusť hršičky hršičky (i) bodejšť se svām sám!"
- Jaký má básně závěr?
a) Pozitivní – vše dopadne dobře.
b) Tragický – stane se nějaké neštěstí.
c) Básně nemá závěr.

- Proč matka zavolala na dítě Polednici?
Protože slobilo
- Odehrává se děj básně ve dne, nebo v noci?
ve dne
- Vystupují v básni nějaké nadpřirozené bytosti? Pokud ano, vypiš je.
Polednice
- Nakresli jednoduchý komiks Polednice (děj zjednoduš do pěti nebo šesti okének).

Tobiáš Pupík, 6. roč.

Polednice – K.J.Erben

- Kolik má básně slok a veršů?
12 slok, 48 veršů
- Dokážeš určit rým básně?
a) sdružený
b) střídavý
c) obkročný
d) volný
- Je v básni použita přímá řeč? Vypiš dva verše:
bodejšť žej žm brochu malo, žy cihani, mlčo
- Jaký má básně závěr?
a) Pozitivní – vše dopadne dobře.
b) Tragický – stane se nějaké neštěstí.
c) Básně nemá závěr.
- Proč matka zavolala na dítě Polednici?
Protože byla mátrná na dítě, Mě se slobilo
- Odehrává se děj básně ve dne, nebo v noci?
ve dne = v noci
- Vystupují v básni nějaké nadpřirozené bytosti? Pokud ano, vypiš je.
polednice
- Nakresli jednoduchý komiks Polednice (děj zjednoduš do pěti nebo šesti okének).

Matouš Vaculín, 6. roč.

Polednice – K.J.Erben

- Kolik má básně slok a veršů?
*Sloky: 14
verše: 48*
- Dokážeš určit rým básně?
a) sdružený
b) střídavý
c) obkročný
d) volný
- Je v básni použita přímá řeč? Vypiš dva verše:
Bodejšť žej žm brochu malo, žy cihani, mlčo
- Jaký má básně závěr?
a) Pozitivní – vše dopadne dobře.
b) Tragický – stane se nějaké neštěstí.
c) Básně nemá závěr.
- Proč matka zavolala na dítě Polednici?
Protože dítě slobilo
- Odehrává se děj básně ve dne, nebo v noci?
ve dne
- Vystupují v básni nějaké nadpřirozené bytosti? Pokud ano, vypiš je.
Polednice
- Nakresli jednoduchý komiks Polednice (děj zjednoduš do pěti nebo šesti okének).

Ráchel Hlavicová, 6. roč.

Polednice – K.J.Erben

- Kolik má básně slok a veršů?
slok 12 veršů 24
- Dokážeš určit rým básně?
a) sdružený
b) střídavý
c) obkročný
d) volný
- Je v básni použita přímá řeč? Vypiš dva verše:
žy slobo, žy! I bodejšť se svām sám!
- Jaký má básně závěr?
a) Pozitivní – vše dopadne dobře.
b) Tragický – stane se nějaké neštěstí.
c) Básně nemá závěr.
- Proč matka zavolala na dítě Polednici?
protože slobilo
- Odehrává se děj básně ve dne, nebo v noci?
ve dne
- Vystupují v básni nějaké nadpřirozené bytosti? Pokud ano, vypiš je.
polednice
- Nakresli jednoduchý komiks Polednice (děj zjednoduš do pěti nebo šesti okének).

Ondra Stančík, 6. roč.

Práce (originální verze) dětí 4. roč.

TIP NA VÝLET: CESTUJEME PO HRADECH...

V minulém čísle jsme navštívili hrad NARUBY. Pamatujete? Dnes navštívíme ...

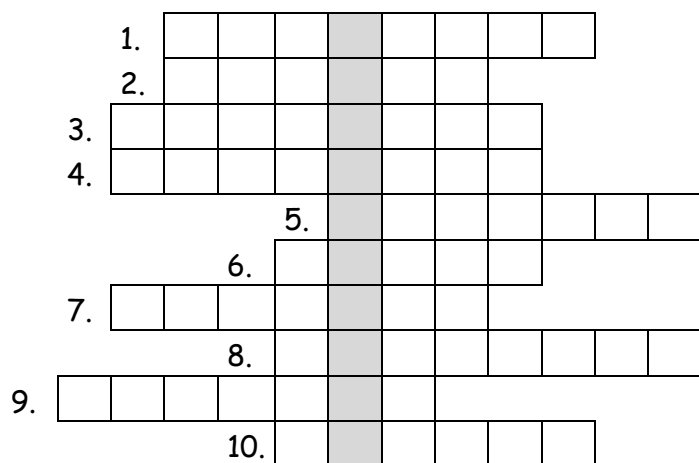
Hrad KÁMEN

Na hradě Kámen nebývaly žádné války, protože tam měli kouzlo, které nikdo nepoznal. Kouzlo bylo ukryto v královském šperku, ale pro jistotu měli ten hrad z kamene, kdyby to kouzlo přestalo fungovat. A ještě tam měli krásnou princeznu, která byla tak krásná, že ji museli ukrýt do věže. Všichni princové se tam jezdili dívat, protože to byla nejhezčí princezna na světě. Ale ani jeden ji neviděl. Asi za jeden rok se jeden princ vloupal do věže a spatřil ji. Byla velikánská svatba. Slavila se tři dny a tři noci.

Kateřina Fojtíková, 4.roč.

Tajenka

1. Jak se jmenuje naše škola?
2. Po čem jezdí vlak?
3. Co se zdobí na Velikonoce?
4. Dvanáctý měsíc v roce...
5. Mlád'átko od slepice...
6. Barva nebe...
7. Co se jí na Velikonoce?
8. Trochu větší než mandarinka je...
9. Po čem jezdí auta?
10. Barva trávy...

Lucie Suchá, 6. roč.

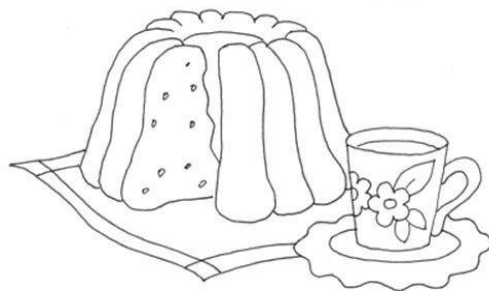
K. Kolajová, 5. roč.

POHANKOVÁ BÁBOVKA

250 g pohankové mouky
3 vejce
100 g cukru krupice
220 ml mléka (může být i rostlinné, např. rýžové, mandlové...)
60 ml oleje
30 - 40 g rozinek
40 g hořké čokolády - nasekané na kousky
60 g jemně nastrouhané cukety nebo jablka
1 prášek do pečiva (my dáváme bezlepkový)

Vejce utřeme s cukrem do pěny, postupně přidáváme ostatní suroviny a důkladně promícháme. Formu na bábovku vymažeme tukem, vysypeme rýžovou krupičkou nebo moukou. Bábovku pečeme při 180 °C asi 45-50 minut, kontrolujeme ji špejlí.

recept poskytl Jan Stančík, 1. roč.

Víte že ...

Pohanka je jednoletá, vytrvalá bylina, plodem je nažka. V českých zemích se začala pěstovat na přelomu 12. a 13. století, kdy sem byla přivezena. Traduje se, že pohanka na naše území doputovala spolu s nájezdnými hordami mongolských Tatarů, a tak bylo toto „zrní“ nazváno podle těch, kteří je přinesli - podle pohanů. Pěstování se uchytilo zejména na Moravě. Pohance se na hornatém Valašsku vždy dařilo a to hlavně z toho důvodu, že jí nevadí chladné a vlhké léto. Pekl se z ní dokonce i chleba.

Je často užívanou surovinou ve zdravé výživě. Neobsahuje lepek, takže je na rozdíl od obilovin vhodná pro osoby trpící celiakií. Nejen že z ní načerpáme celou řadu stopových prvků, hlavně je nejlepším přírodním zdrojem rutinu, který je důležitý pro pružnost cév.

(čerpáno z internetu)

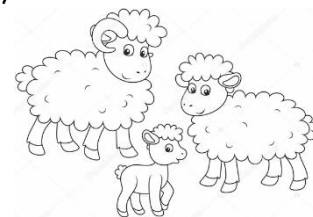
Zimo, zimo, táhni pryč!
Nebo na tě vezmu bič.
Zatáhnu tě za pačesy,
Za ty hory, za ty lesy.

Až se vrátím nazpátek,
svléknu zimní kabátek.

Vyjdi, vyjdi sluněčko,
Za makové zrněčko.

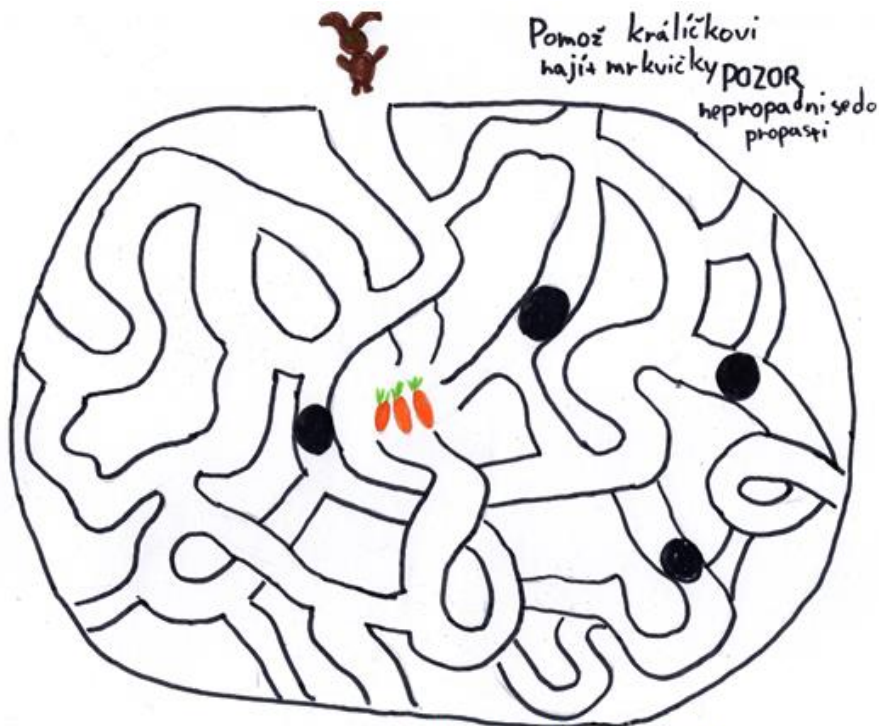

Vyjdi, vyjdi na kopeček,
Uvidíš tam pět oveček.
A pátého berana
Se zlatýma rohama.

Smrt nesem ze vsi,
nové léto do vsi.
Co nám léto přinese?
Obilíčko zelené a vajíčko červené.

lidová

Zuzka Olejníková, 6. roč., člen parlamentu

Soutěž O nejkrásnější velikonoční obrázek

Před 14 dny vyhlásili naši parlamentáři výtvarnou soutěž. Na posledním zasedání žákovského parlamentu dne 21. 3. 2018 pak společně vybrali ta nejlepší díla a v pondělí 26. 3. vyhlásili a ocenili vítěze. Díla jsou vystavena na nástěnce naší školy. **Můžete se přijít podívat, jaké máme šikovné malíře.** Výhercům blahopřejeme! Obrázků byla velká hromada, proto nabízíme ke zhlédnutí jen některé ...

1. stupeň

1. místo: Prokop Tománek, 4. roč.
(obr. viz titul. strana)
2. místo: Kristýna Macháčková, 3. roč.
Mikuláš Tománek, 2. roč.
3. místo: Karolína Zuzáňáková, 1. roč.

2. stupeň

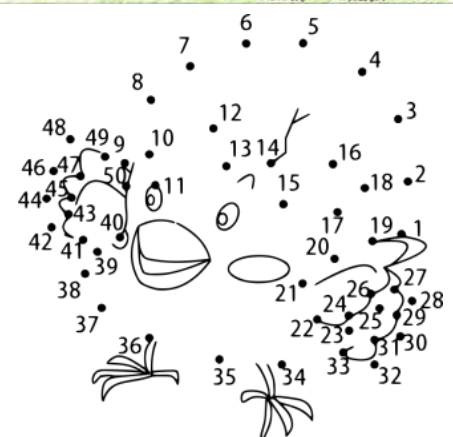
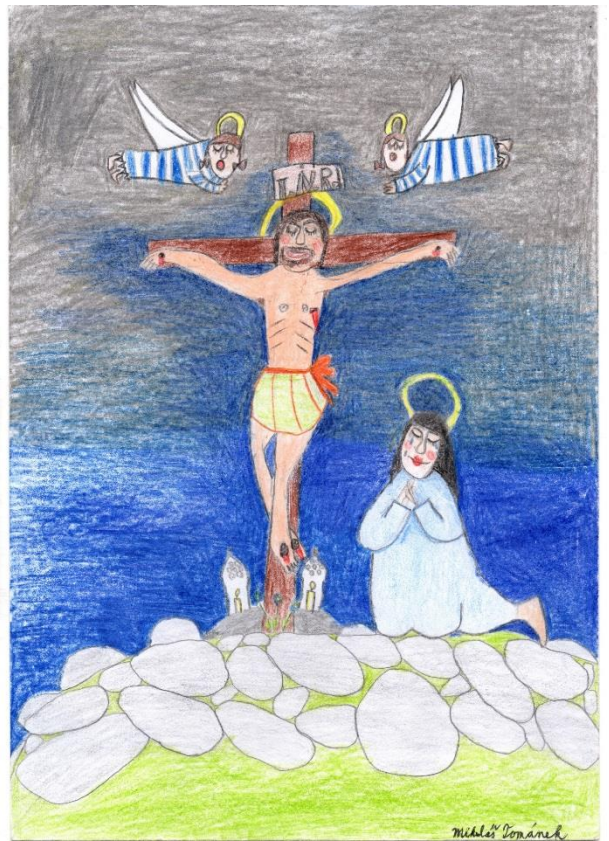
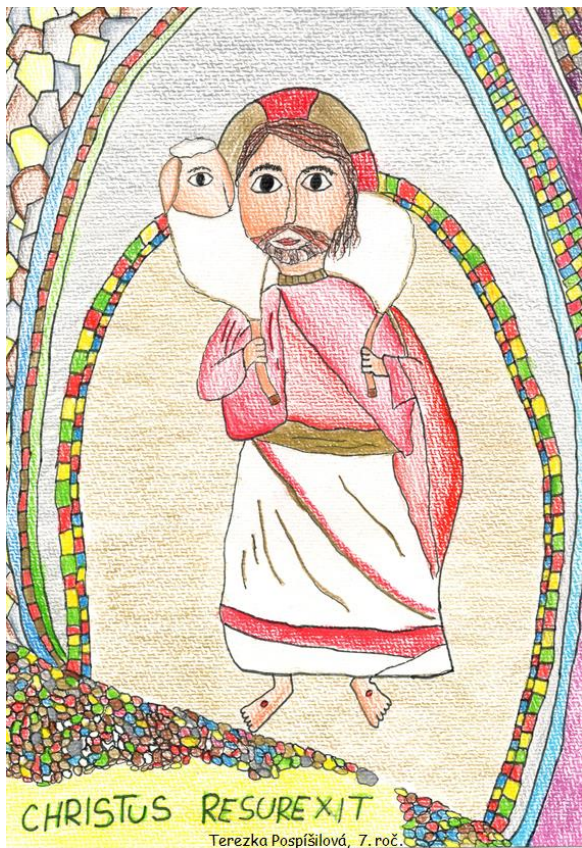
1. místo: Tereza Pospíšilová, 7. roč.
2. místo: Lenka Bačová, 6. roč.
3. místo: Zuzka Olejníková, 6. roč.

Kristýna Macháčková, 3. roč.

Karolína Zuzáňáková, 1. roč.

Veselé Velikonoce !

Redakce: Parlamentáci ZŠ Salvátor, Marie Čtvrtníčková

Spolupráce: žáci a učitelé